

Θα μας κάνουν μια προσφορά που δεν μπορούμε να αρνηθούμε

Τα εξοντωτικά -νέα- μέτρα που προτείνουν οι δανειστές θα «τελειώσουν» έναν ήδη χρεοκοπημένο λαό

Οταν ο Μάρλο Μπράντο στο «Νονό» του Φράνσις Φορντ Κόπολα, έλεγε το ιστορικό «I'm going to make him an offer he can't refuse» («Θα του κάνω μία προσφορά που δεν θα μπορεί να αρνηθεί») ενσωμάτωνε σε μία ιστορική έκφραση την πλήρη έννοια του στυγνού, μαφιόζικου εκβιασμού. Η απάντηση θα ήταν θετική, ειδάλλως θάνατος.

Λίγες ώρες μετά την κρίσιμη συνάντηση του Αλέξη Τσίπρα με τον επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, η ίδια ακριβώς φράση επανέρχεται στο μυαλό όλων με το δίλημμα από την πλευρά των πιστωτών να είναι σαφές και τελεσίγραφο. Η πλήρης υποταγή της Ελλάδος και εξανδραποδισμός ολόκληρης της κοινωνίας ή χάος και εξοστρακισμός.

Το σοκ των μέτρων έρχεται να διαλύσει -τουλάχιστον μέχρι νεωτέρας- τις ελπίδες για μία συμφωνία μεταξύ εταίρων και εντός των κοινοτικών πλαισίων που είχαν διαμορφωθεί μετά την πενταμερή της Δευτέρας. Παράλληλα, επιβεβαιώνει ότι συνεχίζεται με τον πλέον αναισχυντο τρόπο το παιχνίδι του «καλού και του κακού μπάτσου» σε βάρος όχι μόνο της ελληνικής κυβέρνησης αλλά και ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Ο μόνιμα «σκληρός» Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, επικουρούμενος από τον επικεφαλής του Eurogroup, Γερούν Ντάισελμπλουμ δεν διαφέρουν πολύ ως προς τις απαιτήσεις τους και την αντίληψη που έχουν για το ελληνικό ζήτημα, από την Άνγκελα Μέρκελ που σύμφωνα με γερμανικά δημοσιεύματα «καίγεται» για να βρεθεί λύση για την Ελλάδα «με οποιοδήποτε κόστος», τον Μάριο Ντράγκι που επιτείνει την δημοσιονομική ασφυξία μέσα από την ΕΚΤ στην Ελλάδα, σε πλήρη υλοποίηση του σχεδιασμού του Βερολίνου, ώστε να παραδοθεί άνευ όρων η χώρα, ή τον «σοσιαλιστή» Φρανσουά Ολάντ, που έχει προσδέσει τη δεύτερη οικονομία της Ευρώπης στο άρμα της Γερμανίας, τρέφοντας φρούδες ελπίδες ότι θα γλιτώσει η Γαλλία από τη λαίλαπα της βερολινέζικης λιτότητας.

Μπορεί οι απαιτήσεις των δανειστών να εντάσσονται στο πλαίσιο μίας μαξιμαλιστικής διαπραγματευτικής γραμμής, ώστε να «σπάσουν» και οι ύστατες κόκκινες γραμμές της κυβέρνησης για περαιτέρω υποχωρήσεις.

Μπορεί πάλι, να επιδιώκουν την πώση της κυβέρνησης Τσίπρα και την επανάληψη ενός σεναρίου Παπαδήμου για οικουμενική κυβέρνηση με επικεφαλής κάποιον τεχνοκράτη, ώστε να περάσουν «αναίμακτα» οι μεταρρυθμίσεις, επιβεβαιώνοντας σε αυτή την περίπτωση τις καταγγελίες της Κουμουνδούρου για υπόγειες μεθοδεύσεις για «αριστερή παρένθεση».

Η επιλογή του Ζαν Κλοντ Γιούνκερ από τους ευρωπαίους ηγέτες της πενταμερούς, για να ανακοινώσει το πακέτο των επαχθέστερων μέτρων, που έχει περάσει ως «φιλέλληνας» από την αντίπερα όχθη, ίσως να ήταν σημειολογική με στόχο να εξαλείψει κάθε ελπίδα της ελληνικής πλευράς για έναν «έντιμο συμβιβασμό» από τον ίδιο τον «καλό» της διαπραγματεύσεως σε ρόλο κομιστή κακών μαντιών. Μπορεί οι Ευρωπαίοι να θέλουν να ξεριζώσουν εν τη γενέσει του το σπόρο της εναλλακτικής οδού

που ευαγγελίζεται εδώ και δύο χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ, υπό το φόβο των διαρκώς αυξανόμενων δυνάμεων της κεντροαριστεράς εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αμφισβητούν την «μοναδική αλήθεια» και την αυθεντία της λιτότητας και απειλούν τα κεκτημένα των δυνάμεων του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Στην Ισπανία οι Podemos έστειλαν απειλητικό μήνυμα με την «κατάληψη» των δύο μεγαλύτερων δήμων της χώρας σε μία εκλογική αναμέτρηση που θύμισε τις περιφερειακές εκλογές της Ελλάδας, πριν την ανάληψη της κυβέρνησης από το ΣΥΡΙΖΑ. Στην Πορτογαλία προηγούνται οι σοσιαλιστές με σαφή ρητορική κατά της λιτότητας, ενώ στην Ιταλία ο Ματέο Ρέντσι βλέπει έντονη κινητικότητα στα αριστερά του κόμματός του. Την ίδια ώρα στη Γαλλία ο Ολάντ έρχεται αντιμέτωπος με έντονους επικριτές του μέσα από το κόμμα του που χαράσσουν δική τους γραμμή απομακρυσμένη από τη «θέσφατη» λιτότητα. Το Εθνικό Κόμμα της Σκοτίας, αποκηρύσσοντας τη λιτότητα αποτέλεσε την έκπληξη των βρετανικών εκλογών, ενώ το ιρλανδικό Σιν Φέιν κερδίζει καθημερινά έδαφος.

Λάθη μπορεί να έγιναν από την προηγούμενη κυβέρνηση, που κατηγορήθηκε ότι έγενεφε καταφατικά σε όλες τις απαιτήσεις των δανειστών με βασικούς αποδέκτες των αλλεπάλληλων υφεσιακών μέτρων τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα. Γιατί ακόμα και τα συνεχόμενα «ναι» δεν οδήγησαν πουθενά αλλού, παρά νέο κύκλο λιτότητας και ύφεσης.

Λάθη έγιναν όμως και από την νυν που επέδειξε καθυστερήσεις στη διαπραγμάτευση και ομολόγησε και η ίδια λάθη στην αρχή των διαπραγματεύσεων, όπως με τη συμφωνία της 20ής Φεβρουαρίου, η οποία δεν συνοδεύθηκε από δέσμευση της πλευράς των δανειστών για χρηματοδότηση, αφήνοντας περιθώριο για να συνεχιστεί η δημοσιονομική ασφυξία.

Όποια και αν είναι ωστόσο η αλήθεια, το περιεχόμενο του πακέτου μέτρων και μεταρρυθμίσεων για την επομένη της συμφωνίας καθιστά τον στυγνό εκβιασμό αυταπόδεικτο και υπογραμμίζει με τον πλέον εκκωφαντικό τρόπο ότι στόχος των «εταίρων» δεν είναι μία συμφωνία με οποιαδήποτε κυβέρνηση, αλλά μία αποικιοκρατικού τύπου υποδούλωση ενός «εταίρου», χωρίς κανένα ενδιαφέρον για την ανάπτυξη και την πρόοδο την οποία κραδαίνουν όπου σταθούν και όπου βρεθούν οι πιστωτές της χώρας. Οι δανειστές στην πρότασή τους ζητούν περικοπές δαπανών στον ασφαλιστικό τομέα κατά 1% του ΑΕΠ και κατάργηση του ΕΚΑΣ μέχρι το τέλος του 2015. Ζητούν επιπλέον να παραμείνει η ρήτρα μηδενικού ελλείμματος και τυχόν μη εφαρμογή της να αντικατασταθεί με ισοδύναμα. Παράλληλα, η πρόταση των δανειστών προβλέπει πως η χώρα μας θα πρέπει να μειώσει τη συνταξιοδοτική δαπάνη από τον Ιούλιο, με στόχο να εξοικονομήσει 450 έως 900 εκατομμύρια ευρώ φέτος (0,25% έως 0,5% του ΑΕΠ) και περίπου 1,8 δισ. (1% του ΑΕΠ) το 2016.

Οι τεράστιες μειώσεις που ζητούν οι δανειστές στις συντάξεις, οι οποίες με τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος αναμένεται να διαμορφωθούν κοντά στα 300 ευρώ καθιστούν πρακτικά αδύνατη την επιβίωση των συνταξιούχων και θα μπορούσε να εφαρμοστεί μόνο στην περίπτωση που υπήρχε παράλληλα εκ

βάθρων αναπροσαρμογή των τιμών όλων των προϊόντων και υπηρεσιών στα νέα οικονομικά δεδομένα.

Οι δανειστές ζητούν την υπαγωγή των τιμολογίων της ΔΕΗ στον ανώτατο συντελεστή ΦΠΑ, τον οποίον καθορίζουν στο 23%, αφήνοντας στον «χαμηλό» του 11% μόνο φάρμακα και τρόφιμα. Με αυτή την απαίτηση ουσιαστικά αυτοδιαψεύδονται οι ευρωπαϊκές «κορώνες» για να πληρώσουν όσοι έχουν μείνει στο απυρόβλητο πέντε χρόνια, καθώς τη λυπτερή θα κληθούν να πληρώσουν για μία ακόμη φορά άπαντες και περισσότερο από όλους τα συνήθη υποζύγια.

Τα νοικοκυριά θα δουν τα τιμολόγια της ΔΕΗ να εκτοξεύονται, ενώ οι καταναλωτές θα βρεθούν εκ των πραγμάτων προ ανατιμήσεων σε όλα τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που θα κληθούν να ενσωματώσουν τις αυξήσεις στο ηλεκτρικό ρεύμα. Σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις οι αυξήσεις στην τελική τιμή αναμένεται να ξεπεράσουν το 10%.

Την ίδια ώρα η οποία βιομηχανία και βιοτεχνία έχει απομείνει στη χώρα μετά από πέντε χρόνια ύφεσης και οικονομικής κρίσης, θα βρεθεί αντιμέτωπη με το λουκέτο, καθώς οι αυξήσεις στα τιμολόγια του ηλεκτρικού ρεύματος θα αποτελέσουν «χαριστική βολή» στη λειτουργία τους.

Οι δανειστές ζητούν επιπλέον την αύξηση του ΦΠΑ των ξενοδοχείων από το 6,5% στο 11%.

Το μέτρο αυτό θα βυθίσει ακόμα περισσότερο στο σπιράλ της ύφεσης την οικονομία, καθώς βάλλεται για μία ακόμη φορά η μοναδική βιομηχανία που έχει τις προοπτικές και τα εκέγγυα να αποτελέσει την ατμομηχανή ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Το μέτρο εφόσον εφαρμοστεί, θα αποτελέσει από κοινού με την συνολική ακρίβεια αποτρεπτικό παράγοντα για τα εκατομμύρια τουριστών να επισκεφθούν τη χώρα.

Η αστάθεια και οι εξελίξεις στη βόρεια Αφρική και τις χώρες του Μαγκρέμπ, μαζί με την ελληνική ακρίβεια θα αφήσουν μοναδικό «παίχτη» στον προσοδοφόρο χώρο του τουρισμού την Τουρκία, η οποία θα «παίζει» εκτός συναγωνισμού με ΦΠΑ στην εστίαση και τη διαμονή σταθερά στο 8%. Με λίγα λόγια οι «εταίροι» με τις αιτιάσεις τους εξασφαλίζουν ότι η ελληνική οικονομία δεν θα καταφέρει να σπκώσει επ' ουδενί κεφάλι, λειτουργώντας - εκούσια ή ακούσια - προς όφελος μίας χώρας εκτός ευρωπαϊκής και νομισματικής ένωσης.

Η έλλειψη οιασδήποτε αναφοράς σε αναδιάρθρωση του χρέους, το οποίο άπαντες παραδέχονται ότι δεν είναι βιώσιμο, αποδεικνύει ότι οι «εταίροι» δεν ενδιαφέρονται για εξυγίανση της ελληνικής οικονομίας, καθώς ακόμα και στο σενάριο της πλήρους εφαρμογής των εξωπραγματικών μέτρων, όλα τα χρήματα και οι επίπονες περικοπές του λαού θα διοχετεύονται για μία ακόμη φορά σε ένα βαρέλι δίχως πάτο.

Το χρέος θα συνεχίσει να σκαρφαλώνει σε δυσθεώρητα επίπεδα την ώρα που το ελληνικό ΑΕΠ θα συρρικνωθεί έτι περαιτέρω (έχει ήδη μειωθεί κατά 25%) και η εξυπηρέτησή του θα συνεχίσει να αποτελεί όνειρο θερινής νυκτός, κάτι το οποίο δεν γίνεται να μην γνωρίζουν οι «επαΐοντες» των Βρυξελλών, του Βερολίνου και του Παρισιού.